

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 12. МАЈА 1896.

БРОЈ 20.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

Ц е н а :

За Србију на годину	6 ДИНАРА
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ ГОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРЕДБА

У вези свога расписа СМ 2961. од 29. III т. г. Г. Министар унутрашњих дела расписом од 19—IV т. г. СМ 3749, препоручио је Управи, да Суду Општинском изда строгу паредбу:

I. Да се морају каламити крављим богињама:

1. Сва новорођена деца која су навршила 3 месеца. Изузимају се само она деца, која су већ прележала велике богиње или су болесна од какове тешке болести у коме се случају привремено ослобођавају док не оздраве. У местима где владају заразне болести као скарлетина, мраса, дифтерија, рикавац, и т. д. не треба каламити за време заразе.

2. Сви ђаци приватних и јавних школа, који нису никако каламљени, као и они који су у 10. години а не могу лекарском сведоџбом доказати да су последњих пет година прележали праве богиње или са успехом каламљени.

3. Сви одрасли који нису никако каламљени.

4. Сви одрасли старији од 10 година који су каламљени али не могу да докажу лекарском сведоџбом, да су последњих пет година прележали праве богиње или са успехом каламљени.

II. Општински председници или њихови (заступници) дужни су објавити каламљење и одређеног дана присуствовати лично како каламљењу тако и ревизији. Њихова је дужност постарати се за простор у коме ће се вршити каламљење, као и зашто да се сва деца донесу, као и сви одрасли дођу који треба да се каламе.

III. Каламљење вршиће срески (односно окружни) и општински лекари, а могу вршити и приватни, али су дужни сваки случај прописно јавити надлежној власти.

IV. Сваки ко је каламљен добиће од лекара пошто овај изврши ревизију, уверење (феду) у којој ће се назначити име и презиме каламљеног, као и дан и година рођења, да ли је и који пут (са успехом или не) каламљен, и када се опет мора јавити лекару.

V. Лекари као и председници општина, који не буду вршили своју дужност како

ваља, искусиће последице законске, а родитељи и стараоци који своју децу не доведу на каламљење, као и одрасли који сами не дођу на каламљење, биће кажњени први пут са 5—10 динара, и да се опет изврши каламљење, други пут са 10—20 динара, а ако такав случај постане узрок зарази са 100 динара у корист општинске касе.

Суд општински позива поново све грађане београдске да дођу на каламљење, у противном случају сваки ће бити строго кажњен по чл. 21. Савитетског закона.

Каламљење се врши у згради „Црвеног Крета“, у „Сали-Мира и у „Вежбаоници“ више Женске школе сваке недеље од 3 до 5 часова по подне.

Од стране Суда Општине Београдске ДМ 453. 8. Маја 1896. год.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

На основу расписа Господина Министра народне привреде од 18-ог Априла ове године МБр. 195., почев од 10. Маја о. год. извршиће се поврени попис и

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ
СА НАРОДНИМ СВОБАМА У ТУЉИНУ
од 1459 — 1814. год.
ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА
У ДВА ДЕЛА
НАПИСАЛИ
Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

(СВРШЕТАК)

Нил Попов о том раду противу вели: „Историци који су писали о бечком конгресу, обично говоре да никада није било таког весеља у Бечу, као у време тога скупа европских владара. Али мемоари Ненадовићеви показују потомству и оне у потаји проливане српске сузе, које нису биле виђене у време општег смећа и уживања.“ У том обијању протином туђих прагова прође и Проданова буна и застага Милошев устанак, а на крају крајева Србима би казано: да морају сами радити.

У Србији су и даље била на дневном реду насиља. Сваки Турчин држао је да има право, да огули сваког Србина до голе

душе. он је свагда могао рећи да је ствар, коју је од Србина отео, била пре његова или његовог рођака, и да је зграбљена у време устанка. Народне се патње увећаше од колере (куге) која се разви из силних лешева и проливане крви српске. У том тешком времену, када су Срби цвилели под турским притиском, требала је само каква мала зађевица, па да се заподене и приметне буна, из које би се на брзо развио устанак на све стране. И прилика се томе у брзо јави. У Јесен 1814. г. Лафит-ага са својим људима склони се од куге у манастиру благовештенском у Трнави код свог човека, бившег војводе сјеничког, Хаџи-Продани. Једном изађе он и Х. Продан да по селима заостале чете Срба, које су се из планина чешће светиле Турцима за нанесене неправде, позове на предају. За то време у Трнави роди се свађа између Лафитових слугу и Срба, међу којима је био игуман Пајсије брат Х.-Проданов. Повезане Турке побију 21. септембра и о томе извести Х.-Продана. Лафит-ага се скрије а Хаџи-Продан одпоче да диже буну, познату под именом Хаџи-Проданова буна и народ се

у брзо побуну у округу: пожешком, јагодинском и делу крагујевачког. Хаџи-Продан, у самом почетку, преклињао је Милоша да се прими вођства као Кара-Ђорђе 1804., ну Милош не приста, изговарајући се неповољним приликама. Мало пре тога дао је реч Турцима, да ће мировати, а друго беше већ зазимило а устаници не спремни, те би тиме само увалио земљу у већу несрећу. А и гласови од проте Ненадовића нису били довољни. Милош одмах извести о побуну Сулејман-пашу, а са Србима и рудничким муселимом крене се да стиша побуну говорећи народу, како није време устанку и народ се поче стишавати. У Тамнаву посла Милош нешто Срба и Турака те ухвате породицу Проданову и Петрији, синовици Пљакићевој снахи Продановој, помогне те утече. Х.-Продан из Тамнаве пређе у крагујевачки округ те са тамошњим виђенијим људима подиже и рашири буну.

Сулејман-паша дознавши за Хаџи-Проданову буну посла свога ђају с војском, а у писму обећаваше Милошу: да сем Х.-Проданове породице неће никог глава за-

